

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੰਗਤੂ, ਮੁਦਈ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੁਰੇਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

1951 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਸੈਕੰਡ ਅਪੀਲ ਨੰ. 875

1955

1 ਮਾਰਚ

ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V ਆਫ 1908)- ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 - ਲਾਗੂ- ਯੋਗਤਾ- ਮਾਮੂਲੀ- ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ- ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ - ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ - ਕੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ- ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ- ਵੱਖ- ਦੂਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ।

ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿੰਗਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ; ਇਫਤਿਖਾਰ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ (2), ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਵਿੰਕਟ ਅਵਚਿਤ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓਂਕਾਰ ਨੱਥੂ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਬੂਟਾ ਬਨਾਮ ਫੈਜ਼ ਬਖਸ਼ (4), ਅਤੇ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨ (5), ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਸੀ ਬਹਿਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 1951, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਓ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1951 ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਵਾਈ ਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਉੱਤਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।।

ਫੈਸਲਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ ਸਾਰਣੀ ਹੈ-

ਤੇਗਾ

	ਗਣਪਤ	ਚੂਹੜ	ਨਿਹਾਲ	ਝੰਡਾ	
ਮੱਘਰ	ਲਾਚੀ ਵਿਧਵਾ	ਕੇਸਰ	ਖੀਵਾ	ਕਾਲੂ	ਭਾਨਾ
(ਐਲਾਦ ਰਹਿਤ	ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ	ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ		ਕਰਤਾਰ	ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ
ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ)		(ਡਿਫੈਂਡਟ ਨੰ 1)			ਗੁਰਦਿੱਤਾ

ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 25 ਸਤੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ। 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1945 ਨੂੰ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਲੱਛੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXXII ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤਾ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਮੇਤ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 1935 ਵਿਚ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੇਹਫੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਡੀਡ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਫਿਰ 17 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ 1935 ਵਿੱਚ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਲੇ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੋਂ ਡੋਨੇਡ ਸੀ। ਲੱਛੀ, ਪਰ ਮਿਸ. ਲੱਛੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇਹਫੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਤਾਰ ਵੱਡਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾਰ 1945 ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਤਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਦੇਵਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ 'ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ' ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। 1945 ਵਿੱਚ ਲੱਛੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਤਿਆਗ ਮੁਦਈ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

5. ਕੀ ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ I ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ, ਮੁਦਈ ਮੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

6. ਕੀ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ?"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਨਾਬਾਲਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:-

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਨਾਬਾਲਗਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ 1903 ਅਤੇ 1904 ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ। 1901 ਅਤੇ 1902 ਲਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਨ, ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਨ (ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿੰਗਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ (ਇਫਤਿਖਾਰ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ (2)) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਕੋਲ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਵਿਯੰਕਟ ਅਵਚਿਤ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓਂਕਾਰ ਨੱਥੂ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਾਬਾਲਗ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਲਈ ਕੇਬਲ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਕੋ ਹੈ (ਬੂਟਾ ਬਨਾਮ ਫ਼ੈਜ਼ ਬਖ਼ਸ਼, (1), ਅਤੇ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਾਂ (2))।

ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਡ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਦਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ

ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਗਲਾ ਦੇਸਤ ਘੇਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੀਗਲ ਪੋਆਇੰਟ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। -

Mohinderpal Singh, Translator.